

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobcu: **R., s.r.o.**, so sídlom S., právne zastúpeného *JUDr. Ing. E. N., advokátom*, so sídlom X.M., proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky**, so sídlom Námestie slobody 6, Bratislava, za účasti: **1/ A.A.A., spol. s r. o.**, so sídlom P., právne zastúpená *Mgr. M. S., advokátom*, so sídlom P., **2/ Mesto Košice**, so sídlom Trieda SNP č. 48/A, Košice, právne zastúpené *JUDr. V. V., advokátom*, so sídlom H., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2009-15155/65815-8:530/Ka zo dňa 10. decembra 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 35/2010-228 zo dňa 31. marca 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 35/2010-228 zo dňa 31. marca 2011 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie žalovaného č.: 2009-15155/65815-8:530/Ka zo dňa 10. decembra 2009, vrátane rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Košiciach č. 2009/00665 zo dňa 27. mája 2009, **z r u š u j e** a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 2.105,06 €, k rukám jeho právneho zástupcu do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len ako „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti v záhlaví uvedeného rozhodnutia žalovaného, ktorým ako odvolací orgán potvrdil rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Košiciach, odboru štátnej stavebnej správy č. 2009/00665 zo dňa 27. mája 2009, ktorým podľa § 108 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „stavebný zákon“ alebo „zákon č. 50/1976 Zb.“) vyvlastnil v prospech navrhovateľa A.A.A., spol. s r.o. podľa § 108 ods. 2 písm. f/ stavebného zákona na účel uskutočnenia stavby „Nákupno-zábavné centrum A., časť E2 – vonkajšie inžinierske objekty, SO 200 Komunikácie, dopravné riešenie“, na základe územného rozhodnutia o umiestnení stavby č. 385/2008-Ča zo dňa 26. septembra 2008, vydaného Obcou Čaňa, nehnuteľnosti – časti pozemkov, z parc. č. X. v k. ú. S. vo výmere 862 m² (celková výmera 1740 m²), z parc. č. X. v k. ú. S. vo výmere 92 m² (celková výmera 747 m²), z parc. č. X. v k. ú. S. vo výmere 59 m² (celková výmera 1189 m²), zapísané v liste vlastníctva č. X. v k. ú. S., ako zastavané plochy a nádvoría, vrátane príslušenstva – stavieb, nachádzajúcich sa na týchto pozemkoch, t.j. spevnených plôch – parkoviska, vonkajších schodov, rampy – oporného múru, rampy – spevnenej plochy, cestných obrubníkov, parkoviska a spevnených plôch – chodníka, vo vlastníctve spoločnosti R., s.r.o., B., IČO: X. (v Obchodnom registri je sídlo spoločnosti uvedené – S.; Oddiel Sro, Vložka číslo: 29088/B) v podieli 1/1, uvedené v Geometrickom pláne č. 30/2009 zo dňa 18. februára 2009, vyhotovenom spoločnosťou G., s.r.o., P., overenom Správou katastra Košice, dňa 25. februára 2009 pod č. 234/09, ktoré časti pozemkov vytvoria novovzniknutú parcelu č. X. v k. ú. S., za finančnú náhradu, určenú podľa návrhu navrhovateľa, ktorá je vyššia ako náhrada, určená v znaleckom posudku č. 9/2009, vypracovanom dňa 9. marca 2009 Ing. E. B., B., znalcom v odbore stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby a odhad hodnoty nehnuteľností, zapísaným v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov vedeným Ministerstvom spravodlivosti SR pod ev. č. 910 207, podľa Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v platnom znení, vo výške 202. 600 €. V uvedenom rozhodnutí o vyvlastnení bolo ďalej konštatované, že:

- v zmysle § 109 ods. 2 stavebného zákona vlastnícke právo k vyvlastnenej nehnuteľnosti prechádza vyvlastnením na navrhovateľa,
- vyvlastnením nebolo dotknuté riadne užívanie práva, zodpovedajúce vecnému bremenu, ktoré je zapísané v časti C: Ťarchy, v LV č. X., v k. ú. S., týkajúce sa pozemku parc. č. X., v prospech Mesta Košice (V – 188/01 v. z. 648/04), preto vyvlastnením predmetné vecné bremeno nezaniká,

- s užívaním vyvlastnených častí pozemkov s prísl., na účel, na ktorý boli vyvlastnené, sa musí začať do dvoch rokov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že úspešným účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal, keďže žalovaný, ako aj účastník správneho konania Mesto Košice si náhradu trov konania neuplatnili a účastníčke správneho konania spoločnosti A.A.A., s.r.o. náhradu trov konania nepriznal v súlade s ustanovením § 151 ods. 2 OSP, keďže táto si síce náhradu trov konania uplatnila, avšak ju riadne v zmysle ustanovenia § 151 ods. 1 OSP nevyčíslila.

Krajský súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku postupne zaoberal jednotlivými žalobnými námietkami žalobcu.

1. K námietke žalobcu poukazujúcej na to, že spoločnosť A.A.A., s.r.o. nemala procesnú spôsobilosť byť navrhovateľom vyvlastňovacieho konania z hľadiska naplnenia účelu uvedeného v § 108 ods. 2 písm. f) stavebného zákona, pretože nemôže jeho pozemky využiť na vyvlastňovací účel uviedol, že z predloženej kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 18. júna 2004 medzi mestom Košice ako predávajúcim a spoločnosťou A.A.A., s.r.o. ako kupujúcim vyplýva, že spoločnosť A.A.A., s.r.o. sa zaviazala súčasne s výstavbou obchodno-zábavného centra A.A.A., v súlade s regulačným plánom Námestia osloboditeľov v Košiciach uskutočniť verejno-prospešné stavebné objekty, a to miestne dopravné komunikácie a ich infraštruktúru. Konštatoval ďalej, že zo zmluvy o spolupráci uzatvorenej dňa 24. septembra 2008 medzi mestom Košice a spoločnosťou A.A.A., s.r.o. vyplýva, že na dosiahnutie účelu tejto zmluvy, uvedeného v jej čl. 2, sa zmluvné strany dohodli, že spoločnosť A.A.A., s.r.o. vykoná všetky právne úkony súvisiace s nadobudnutím vlastníckeho práva k pozemkom žalobcu, vrátane právnych úkonov vo veci prípadného vyvlastnenia pozemkov žalobcu pred príslušnými orgánmi oprávnenými rozhodovať o vyvlastnení, a to všetko na náklady spoločnosti A.A.A., s.r.o. a následným prevodom pozemkov žalobcu do vlastníctva Mesta Košice s tým, že toto sa zaviazalo na poskytnutie požadovanej súčinnosti v podobe poskytnutia spoločnosti A.A.A., s.r.o. plnomocenstva na úkony, na ktoré by bolo oprávnené len mesto Košice. Rovnako v zmysle zmluvy o budúcej zmluve o prevode nehnuteľností zo dňa 24. septembra 2008 má spoločnosť A.A.A., s.r.o. povinnosť bez zbytočného odkladu protokolárne odovzdať vybudované miestne komunikácie do majetku mesta Košice a previesť vlastnícke právo k pozemkom pod vybudovanými miestnymi komunikáciami na mesto Košice a napokon mesto Košice ako vlastníak miestnych pozemných komunikácií splnomocnil a poveril spoločnosť A.A.A., s.r.o. ako subjekt, prostredníctvom ktorého zabezpečuje výstavbu a rekonštrukciu miestnych pozemných komunikácií do svojho vlastníctva, aby vykonávala všetky úkony súvisiace s nadobudnutím

vlastníckeho práva k pozemkom žalobcu, a to vrátane právnych úkonov vo veci vyvlastnenia pozemkov žalobcu pred príslušnými orgánmi oprávnenými rozhodovať vo veci takéhoto vyvlastnenia. Nestotožniac sa s tvrdením žalobcu, že spoločnosť A.A.A., s.r.o. nebola aktívne legitimovaná na podanie návrhu na vyvlastnenie a to s poukazom na ustanovenie § 112 ods. 2 stavebného zákona, v zmysle ktorého navrhovateľom na podanie takéhoto návrhu môže byť iba ten, kto má predmet vyvlastnenia vo verejnom záujme využiť na účel, na ktorý sa vyvlastňuje [účelom predmetného vyvlastnenia je podľa § 108 ods. 2 písm. f) stavebného zákona výstavba a správa diaľnic, ciest a miestnych komunikácií vrátane zriadenia ich ochranných pásiem podľa osobitných predpisov t.j. podľa zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon č. 135/1961 Zb.“ alebo „cestný zákon“)] pričom v zmysle predloženého názoru oprávneným na podanie návrhu na vyvlastnenie za týmto účelom je ten, kto je oprávnený vykonávať spolu s výstavbou súčasne správu ciest a miestnych komunikácií podľa § 3d cestného zákona mal za to, že z dôvodu preukázania účelu, ktorým je výstavba verejných miestnych komunikácií, je spoločnosť A.A.A., s.r.o. na základe čl. III písm. a), b) zmluvy o spolupráci oprávnená vykonávať všetky právne úkony uvedené v písm. a), b) zmluvy vo vlastnom mene, a to všetko na svoje náklady s následným vykonaním prevodu vlastníckeho práva k pozemkom žalobcu do vlastníctva mesta Košice za vopred dohodnutých podmienok. Odvolávajúci sa na ustanovenia § 108 ods. 1, § 108 ods. 2 písm. a) a f), § 112 ods. 2, § 115 ods. 1, 2 a § 116 ods. 1 stavebného zákona, § 1 ods. 2, 3, 4, § 4b ods. 1 a § 13 cestného zákona a ustanovení § 17 ods. 1, 3, 4 vyhlášky č. 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách opakovane uviedol, že sa nemôže stotožniť s argumentáciou žalobcu odôvodňujúcou nedostatok legitimácie spoločnosti A.A.A., s.r.o. na podanie návrhu na vyvlastnenie pozemkov založenou na tom, že navrhovateľ územného konania a navrhovateľ vyvlastňovacieho konania, ktoré sa má uskutočniť za účelom vytvorenia materiálnych podmienok pre uskutočnenie stavby, pre ktoré bolo vydané územné rozhodnutie, nemusí byť totožná osoba, keďže vyvlastňovacie konanie a územné konanie sú 2 samostatné konania a navrhovateľovi územného konania automaticky nevzniká právo byť aktívne legitimovaný vo vyvlastňovacom konaní, dôvodil prvostupňový súd, že účelom ustanovenia § 38 stavebného zákona je vo vymedzených prípadoch umožniť vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby alebo rozhodnutia o využití územia pre navrhovateľa územného konania aj bez preukázania vlastníckeho alebo iného práva k pozemku podľa § 139 ods. 1 stavebného zákona, keďže navrhovateľ územného konania bude môcť takéto právo nadobudnúť prostredníctvom právneho inštitútu vyvlastnenia a je teda daný dôvod oprávnenie sa domnievať, že v stavebnom konaní bude stavebník vedieť v súlade s ustanovením § 58 ods. 2 stavebného zákona riadne preukázať vlastnícke právo alebo iné právo k pozemku podľa § 131 ods. 1 stavebného zákona. Z týchto dôvodov považujú

tvrdenia žalobcu za nesprávne, neodôvodnené a právne neaplikovateľné konštatoval, že za splnenia podmienok uvedených v § 38 stavebného zákona žalobcovi (správne malo byť uvedené spoločnosti A.A.A., s.r.o.) vznikla na základe územného rozhodnutia aktívna legitímácia na podanie návrhu na vyvlastnenie pozemkov žalobcu vo verejnom záujme za účelom výstavby verejno-prospešnej stavby – miestnej komunikácie. Odvolávajúc sa na ustanovenie § 113 ods. 3 stavebného zákona poukázal ďalej na to, že ak žalobca zastával názor, že spoločnosti A.A.A., s.r.o. ako účastníkovi územného konania nevzniká automaticky právo byť aktívne legitimovaným vo vyvlastňovacom konaní, mal námietku nedostatku jej aktívnej legitímácie na podanie návrhu na vyvlastnenie pozemkov uplatňovať už počas územného konania, v ktorom bolo vydané územné rozhodnutie tak, ako to predpokladá citované ustanovenie stavebného zákona doplniac zároveň, že v takom prípade by žalobcom vytýkaný nedostatok aktívnej legitímácie mal za následok, že spoločnosť A.A.A., s.r.o. by nevedela preukázať vlastnícke právo ani iné práva podľa ustanovenia § 139 ods. 1 stavebného zákona k pozemkom žalobcu a súčasne by neboli splnené podmienky ustanovené v § 38 stavebného zákona, keďže spoločnosť A.A.A., s.r.o. by nemohla nadobudnúť pozemky žalobcu do vlastníctva vyvlastnením a tým by neboli splnené ani podmienky na vydanie územného rozhodnutia.

Krajský súd poukázal tiež na skutočnosť, že z obsahu administratívneho spisu je nesporné, že A.A.A., s.r.o. a mesto Košice mali upravené vzájomné vzťahy v súvislosti s výstavbou verejno-prospešných stavieb na Námestí osloboditeľov v Košiciach v súlade so schválenou územno-plánovacou dokumentáciou obsiahnutou najmä v kúpnej zmluve zo dňa 18. júna 2004, v zmluve o spolupráci zo dňa 24. septembra 2008 a v zmluve o budúcej zmluve o prevode nehnuteľností zo dňa 24. septembra 2008. Konštatoval, že z čl. 2 bodu 7 kúpnej zmluvy zo dňa 18. júna 2004 jednoznačne vyplýva, že spoločnosť A.A.A., s.r.o. sa zaviazala vo verejnom záujme zabezpečiť v súlade s platným regulačným plánom Námestia osloboditeľov – Košice výstavbu verejno-prospešných stavieb – miestnej dopravnej komunikácie a infraštruktúry a to vrátane miestnej štvorprúdovej komunikácie verejného a významného charakteru, ktorá má byť umiestnená aj na vyvlastnených pozemkoch žalobcu. Za účelom vybudovania miestnych komunikácií sa spoločnosť A.A.A., s.r.o. a mesto Košice v zmluve o spolupráci zo dňa 24. septembra 2008 v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 17. júla 2008 dohodli na tom, že spoločnosť A.A.A., s.r.o. bude povinná majetkovo-právne vysporiadať pozemky žalobcu a za týmto účelom bude oprávnená vykonať vo vlastnom mene všetky právne úkony, za účelom nadobudnutia vlastníckeho práva k pozemkom žalobcu, nevyhnutné pre výstavbu miestnej komunikácie a jej príslušenstva a to vrátane právnych úkonov vo veci vyvlastnenia týchto pozemkov. Argumentoval ďalej tým, že vlastníkom príslušnej miestnej komunikácie (jej úseku) sa v súlade s cestným

zákonom stane mesto Košice a to dňom právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia a jej zaradením do siete miestnych komunikácií s tým, že pozemky pod vybudovanými miestnymi komunikáciami vo vlastníctve spoločnosti A.A.A., s.r.o. budú súčasne prevedené na mesto Košice. Dospel tiež k záveru, že spoločnosť A.A.A., s.r.o. nemala nikdy nadobudnúť právne postavenie správcu miestnych komunikácií, ktorá skutočnosť by odporovala ustanoveniam cestného zákona, ale v zmysle uzavretých dohôd s mestom Košice mala zabezpečiť len výstavbu miestnych komunikácií zdôrazniac zároveň, že spoločnosť A.A.A., s.r.o. sa mala stať vlastníkom pozemkov žalobcu výlučne len za účelom výstavby verejno-prospešnej stavby – miestnej komunikácie, v jej mene ako stavebníka a na jej náklady. Pre úplnosť k vznesenej námietke považoval za potrebné ešte uviesť, že vybudovaním miestnej komunikácie spoločnosťou A.A.A., s.r.o. príde k naplneniu účelu, pre ktorý boli pozemky žalobcu vyvlastnené a následne bude možné pozemky previesť do vlastníctva mesta Košice spolu s vlastníckym právom k vybudovaným miestnym komunikáciám, a preto vyhodnotil za neopodstatnené tvrdenie žalobcu, že stavebný zákon neumožňuje vyvlastnenie pozemku a stavieb s cieľom ich následného prevodu na iný subjekt po naplnení účelu vyvlastnenia.

2. Za absolútne neodôvodnenú vzhliadol námietku, ktorou žalobca namietal **spôsob doručovania oznámenia o začatí vyvlastňovacieho konania a o nariadení ústneho pojednávania, keď mal žalobca za to, že týmto postupom došlo k porušeniu ustanovení § 17 ods. 1 a 3, § 24 ods. 1 a § 25 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „správny poriadok“ alebo „zákon č. 71/1967 Zb.“) a teda k porušeniu povinnosti ustanovenej v § 113 ods. 1 stavebného zákona správnym orgánom** argumentujúc **jednak** zákonným postupom krajského stavebného úradu, ktorý riadiac sa rozsahom plnomocenstva udeleným žalobcom dňa 15. januára 2009 advokátovi JUDr. Ing. Ľ. N., doručil oznámenie o začatí vyvlastňovacieho konania a o nariadení ústneho pojednávania (list zo dňa 23. apríla 2009) právnomu zástupcovi žalobcu a rovnako mal za to, že zásielka krajského stavebného úradu sa dostala do dispozície konateľov žalobcu, jej doručením na adresu I.B., ktorá síce v čase doručovania zásielky správneho orgánu už nebola sídlom žalobcu, avšak z verejne dostupných údajov katastra nehnuteľností vyplýva, že žalobca je vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. X., k. ú. I. – pozemkov a rodinného domu na B., I. a taktiež podľa údajov zapísaných v Obchodnom registri vyplýva, že obaja konatelia žalobcu majú ako adresu svojho bydliska, zapísanú práve adresu B.I. Poukazujúc na ustanovenia správneho poriadku, porušenie ktorých namietal žalobca a taktiež sa odvolávajúc na ustanovenie § 25 ods. 5 správneho poriadku **vzhliadol námietku žalobcu**, ktorou namietal nedoručenie zásielky krajského stavebného úradu obsahujúcej oznámenie zo dňa 23. apríla 2009 č. 2009/00665 o začatí vyvlastňovacieho konania a o nariadení

ústneho pojednávania na deň 19. mája 2009, za nepreukázanú a účelovú. Zdôraznil, že žalobca tvrdiac, že predmetná zásielka nebola prevzatá konateľmi žalobcu, ani osobou splnomocnenou na preberanie zásielok nespochybnil skutočnosť, že na adrese B.I. došlo k prevzatiu zásielky a rovnako nespochybnil ani podpis na doručenke, naviac z obsahu námietok proti vyvlastneniu a žiadosti o odročenie ústneho pojednávania zo dňa 15. mája 2009 nepochybne vyplýva, že právny zástupca žalobcu je oprávnený zastupovať žalobcu vo vyvlastňovacom konaní a námietky podané proti vyvlastneniu, ako aj žiadosť o odročenie ústneho pojednávania sú dôkazom toho, že JUDr. Ing. Ľ. N. nemal obmedzené plnomocenstvo, tak ako tvrdil žalobca (toto tvrdenie vyhodnotil ako jednostranné, a nepreukázané tvrdenie, keďže táto skutočnosť nevyplýva z udelenej plnej moci, ani z iného písomného dôkazu nachádzajúceho sa v spise v zmysle § 32 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Uviedol ďalej, že žalobca mal vedomosť o začatí vyvlastňovacieho konania a teda mal riadnu možnosť podať námietky do začatia ústneho pojednávania, pričom túto možnosť aj využil. Z týchto dôvodov mal za to, že pri doručovaní oznámenia o začatí vyvlastňovacieho konania neprišlo k porušeniu ustanovení správneho poriadku, predmetné oznámenie bolo obom subjektom riadne doručené, a to v lehote najmenej 15 dní pred konaním ústneho pojednávania a preto podľa jeho názoru nedošlo v súvislosti s namietaným doručovaním písomností k porušeniu práv žalobcu ako účastníka vyvlastňovacieho konania. Na margo tvrdenia žalobcu, že až na základe výzvy zo dňa 9. novembra 2009 bolo žalovanému v odvolacom konaní predložené plnomocenstvo vystavené v súlade so zmluvou o spolupráci zo dňa 24. septembra 2008, na základe ktorého bola spoločnosť A.A.A., s.r.o. oprávnená nadobúdať aj v mene mesta Košice vlastnícke právo k pozemkom žalobcu konštatoval, čiastočne sa stotožniac s argumentáciou žalobcu, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí pri odôvodňovaní aktívnej legitimácie spoločnosti A.A.A., s.r.o. na podanie návrhu na vyvlastnenie pozemkov žalobcu postupoval z hľadiska legislatívno-technického nepresne, avšak tento nedostatok nemôže mať za následok nepreskúmateľnosť či nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, či spochybnenie aktívnej legitimácie spoločnosti A.A.A., s.r.o. predložiť vo vlastnom mene návrh na vyvlastnenie pozemkov žalobcu v jej prospech, keď toto jej oprávnenie vyplýva z písomných zmlúv uzatvorených s mestom Košice a preto krajský stavebný úrad, ako aj žalovaný postupovali správne a nemuseli už vo vyvlastňovacom konaní požadovať predloženie osobitnej plnej moci.

3. Zaoberajúc sa námietkou vytykajúcou žalovanému, že sa nezaoberal jedným z dôvodov odvolania, v ktorom tvrdil, že Krajský stavebný úrad v Košiciach **porušil základné pravidlo správneho konania uvedené v ustanovení § 3 ods. 2 správneho poriadku, v zmysle ktorého sú správne orgány povinné postupovať v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať**

uviedol, že argument žalobcu o porušení základného pravidla správneho konania krajským stavebným úradom v podobe nevyhovenia žiadosti právneho zástupcu o odročenie nariadeného ústneho pojednávania, nepovažuje za dôvodný. Odvolávajú sa na ustanovenia § 3 ods. 2, § 17 ods. 1 a § 19 ods. 2 správneho poriadku dôvodil, že správny poriadok nepozná inštitút odročenia ústneho pojednávania. Za vecne správne považoval tvrdenie krajského stavebného úradu, že žalobca podľa obsahu svojej žiadosti žiadal o prerušenie konania, na ktoré však neboli splnené procesné podmienky. Mal za to, že uskutočnením ústneho pojednávania, napriek žiadosti právneho zástupcu žalobcu o jeho odročenie, nemohol žalobca v konaní utrpieť ujmu, dôvodiac, že ak sa žalobca nemohol osobne zúčastniť ústneho pojednávania, mal možnosť si v zmysle ustanovenia § 17 správneho poriadku ustanoviť zástupcu, avšak toto svoje subjektívne procesné právo neuplatnil, pričom túto skutočnosť nie je možné stotožňovať s porušením práv žalobcu zo strany žalovaného správneho orgánu.

4. Za použitia ustanovení § 4 ods. 1, § 32 ods. 2, § 33 ods. 1, § X. ods. 2, § X. ods. 3 správneho poriadku a § 111 ods. 1 a 2, § 111b ods. 1 a 2, § 112 ods. 2 vety prvej stavebného zákona a § 250i OSP posúdil oprávnenosť námietky, ktorou žalobca poukazoval na skutočnosť, že **žalovaný v dostatočnom rozsahu nepreskúmal jeho tvrdenie, že náhrada za vyvlastnené pozemky v takom rozsahu, aký určil krajský stavebný úrad, je nedostatočná, čím mal porušiť povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 3 ods. 3 a 4 správneho poriadku** uviedol, že z obsahu administratívneho spisu ako aj z rozhodnutia krajského stavebného úradu č. 2009/00665 zo dňa 27. mája 2009 vyplýva, že podkladom na určenie náhrady za vyvlastnené pozemky žalobcu bol znalecký posudok č. 9/2009 zo dňa 9. marca 2009 vypracovaný Ing. E. B., znalcom v odbore stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby a odhad hodnoty nehnuteľností, zapísaným v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov vedeným Ministerstvom spravodlivosti SR pod evidenčným číslom 910 207. K tvrdeniu žalobcu, že hodnota vyvlastnených pozemkov bola výrazne podhodnotená, pričom túto skutočnosť má preukázať znalecký posudok č. 12/2009 zo dňa 8. apríla 2009, ktorý však žalobca nepredložil ani v rámci prvostupňového správneho konania, dôvodiac odopretím mu možnosti zúčastniť sa na ústnom pojednávaní, na ktorom chcel predmetný znalecký posudok predložiť a nepredložil ho ani v rámci odvolacieho konania, odvolávajú sa zase na nesprávny postup žalovaného, ktorý ho mal, podľa jeho názoru, na predloženie znaleckého posudku vyzvať, krajský súd konštatoval, s poukazom na ustanovenie § X. ods. 3 správneho poriadku, že žalobca si nesplnil povinnosť navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe a nepredložením znaleckého posudku, na ktorého znenie sa odvolával, neposkytol v rozpore s ustanovením § 4 ods. 1 správneho poriadku žalovanému správne orgánu potrebnú súčinnosť. Z uvedeného dôvodu mal preto za to, že zo strany žalovaného došlo v odvolacom konaní k riadnemu preskúmaniu

tvrdení žalobcu o nedostatočnosti náhrady za vyvlastnené pozemky a keďže žalobca ani v odvolacom konaní nepredložil iný znalecký posudok, žalovaný správny orgán pri preskúmaní rozhodnutia krajského stavebného úradu č. 2009/00665 zo dňa 27. mája 2009 správne vychádzal zo znaleckého posudku č. 9/2009 zo dňa 9. marca 2009.

5. Rovnako odmietol tvrdenie žalobcu, že **krajský stavebný úrad nesprávne posúdil úplnosť návrhu na vyvlastnenie v zmysle ustanovenia § 112 ods. 4 stavebného zákona v spojení s § 30 vyhlášky č. 453/2000 Z. z.**, keď nedostatok úplnosti návrhu mal spočívať v tom, že výzva na uzavretie dohody, ktorá je jedným z predpokladov preukázania bezvýslednosti dohody so žalobcom, bola zaslaná právnomu zástupcovi, pričom žalobcovi bola zaslaná len na vedomie. Obsahom predmetnej námietky bolo tiež tvrdenie žalobcu, že žalovaný nesprávne vyhodnotil skutočnosť, že cieľ vyvlastnenia nebolo možné dosiahnuť dohodou, čím porušil ustanovenie § 110 ods. 1 stavebného zákona, nakoľko z písomnej korešpondencie, adresovanej spoločnosti A.A.A., s.r.o. vyplýva, že sa s touto spoločnosťou pokúšal dohodnúť ešte pred začatím vyvlastňovacieho konania. Poukazujúc na obsah administratívneho spisu, z ktorého vyplývajú skutočnosti preukazujúce viacero neúspešných pokusov spoločnosti A.A.A., s.r.o. o uzavretie dohody so žalobcom, vyhodnotil prvostupňový súd toto tvrdenie za nepreukázané a neodôvodnené. V tejto súvislosti argumentoval ďalej tým, že zo spisu vyplýva, že dňa 17. marca 2009 bola právnomu zástupcovi žalobcu doručená výzva na uzavretie dohody, obsahujúca upozornenie podľa § 112 ods. 3 stavebného zákona, že ak na výzvu neodpovie do 15 dní odo dňa doručenia, bude sa predpokladať, že dohodu odmieta, avšak žalobca sa k tejto výzve žiadnym relevantným spôsobom nevyjadril. Taktiež za bezpredmetný označil argument žalobcu vytykajúci krajskému stavebnému úradu, že mu odopretím možnosti zúčastniť sa ústneho pojednávania vzal aj možnosť dohody so spoločnosťou A.A.A., s.r.o.. Z týchto dôvodov mal za to, že podmienka vyvlastnenia ustanovená v § 110 ods. 1 stavebného zákona bola preukázateľne splnená spôsobom predpokladaným stavebným zákonom.

V časti odôvodnenia napadnutého rozsudku venoval krajský súd svoju pozornosť výkladu, ktorým žalobca poukazoval na to, že účelom vyvlastnenia podľa ustanovenia § 108 ods. 2 písm. f) stavebného zákona musí byť súčasne vždy výstavby a správa diaľnic, ciest a miestnych komunikácií vrátane zriadenia ich ochranných pásiem podľa osobitných predpisov s tým výsledkom, že si tento výklad žalobcu neosvojil. Odvolávajúc sa na ustanovenie § 13 cestného zákona konštatoval, že cestný zákon pripúšťa možnosť vyvlastnenia pozemku aj na účel správy diaľnic, ciest a miestnych komunikácií, avšak v danom prípade nie je možné vyvlastniť pozemok na účel správy diaľnic, ciest a miestnych komunikácií a súčasne aj na účel ich výstavby, keďže na takomto pozemku

služiacom potrebám správy nie je umiestňované cestné teleso a tým je vylúčené, aby vyvlastnený pozemok bol využívaný na účel výstavby pozemnej komunikácie. Uviedol, že rovnako v prípade už vybudovaných diaľnic, ciest a miestnych komunikácií je vylúčené vyvlastnenie takéhoto pozemku na účely správy diaľnic, ciest a miestnych komunikácií a súčasne aj na účel ich výstavby, pretože z podstaty veci vyplýva nemožnosť vyvlastnenia pozemku na účel výstavby už zhotovenej diaľnice, cesty alebo miestnej komunikácie a preto mal za to, že ak je možné vyvlastnenie výlučne len za účelom správy diaľnice, cesty alebo pozemnej komunikácie, je rovnako prípustné vyvlastnenie aj na účel výstavby diaľnice, cesty alebo pozemnej komunikácie. V tejto súvislosti považoval za potrebné zdôrazniť, že stavebný zákon nevymedzuje taxatívnym výpočtom okruh osôb oprávnených podať návrh na vyvlastnenie na účely výstavby a správy diaľnic, ciest a miestnych komunikácií vrátane zriadenia ich ochranných pásiem podľa osobitných predpisov (§ 108 ods. 2 písm. f/ stavebného zákona). Poukazujúc na to, že na posúdenie oprávnenia osoby podať návrh na takéto vyvlastnenie je potrebné aplikovať aj ustanovenie § 108 ods. 2 stavebného zákona uviedol, že okruh osôb aktívne legitimovaných na podanie návrhu na vyvlastnenie podľa § 108 ods. 2 písm. f) stavebného zákona nie je prípustné obmedzovať prostredníctvom reštriktívneho gramatického výkladu ustanovenia prezentovaného žalobcom len na osoby, ktoré budú vykonávať nielen výstavbu ale súčasne aj správu diaľnic, ciest alebo miestnych komunikácií podľa § 3d cestného zákona. Poukázal ďalej na to, že miestna komunikácia, ktorá má byť vybudovaná na vyvlastnených pozemkoch žalobcu je podľa príslušnej schválenej územno-plánovacej dokumentácie označená ako verejno-prospešná stavba a z tohto dôvodu mohli byť predmetné pozemky rovnako vyvlastnené na účely verejno-prospešnej stavby podľa schválenej územno-plánovacej dokumentácie v zmysle § 108 ods. 2 písm. a) stavebného zákona, pričom voľba konkrétneho účelu vyvlastnenia bola výlučne na voľbe navrhovateľa vyvlastnenia. Konštatoval ďalej, že aplikácia reštriktívneho gramatického výkladu § 108 ods. 2 písm. f) stavebného zákona prezentovaného žalobcom by v zásade mala za následok vnútornú rozpornosť konštrukcie citovaného ustanovenia stavebného zákona a znemožňovala by začatie užívania vyvlastnených nehnuteľností na účel výstavby a paralelne aj na účel správy diaľnic, ciest a miestnych komunikácií v lehote určenej v rozhodnutí o vyvlastnení, ktorá nesmie byť podľa stavebného zákona dlhšia ako 2 roky, keďže správu pozemnej komunikácie je možné aplikovať najskôr od okamihu, keď bolo právoplatne povolené jej užívanie a táto bola zaradená do príslušnej siete pozemných komunikácií v zmysle cestného zákona. Argumentujúc technickou náročnosťou výstavby pozemnej komunikácie, častokrát spôsobujúcou predĺženie zákonom stanoveného časového úseku 2 rokov poukázal na to, že v zmysle prezentovaného reštriktívneho výkladu by účastníkovi vyvlastňovacieho konania alebo jeho právnomu nástupcovi vzniklo právo domáhať sa čiastočného alebo úplného zrušenia vyvlastňovacieho

rozhodnutia práve z dôvodu, že sa nezačalo s užívaním nehnuteľnosti na účel, pre ktorý bola vyvlastnená. Z týchto dôvodov sa nemohol stotožniť s vyššie uvedenou argumentáciou žalobcu s tým, že ju vyhodnotil z logického a významového hľadiska za nesprávnu a účelovú. Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že vyvlastnenie pozemkov žalobcu sa uskutočnilo v rámci zákona, že postup žalobcu bol v súlade so zákonom a vyvlastnenie sa uskutočnilo vo verejnom záujme, v nevyhnutnej miere a za primeranú náhradu, a preto žalobu v zmysle § 250j ods. 1 OSP zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie dôvodiac odvolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 205 ods. 1 písm. a) a f) OSP, majúc za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli v rámci pojednávania preukázané a tiež vyplynuli z ním predložených dôkazov, ktoré skutočnosti mali za následok nesprávne právne posúdenie veci. Posúdiac obsah podaného odvolania vzhladol odvolací súd, že námietky ktorými žalobca brojil proti rozsudku prvostupňového súdu kopírujú obsah žalobných dôvodov, s opodstatnením ktorých sa v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne zaoberal prvostupňový súd. Preto, za účelom zabezpečenia prehľadnosti svojho rozhodnutia, odvolací súd v jeho odôvodnení uvádza len výhrady, ktorými žalobca namietal posúdenie žalobných dôvodov prvostupňovým súdom.

Žalobca, aj v podanom odvolaní, namietal v prvom rade nedostatok aktívnej legitimácie spoločnosti A.A.A., s.r.o. na podanie návrhu na vyvlastnenie jeho pozemkov. Nestotožnil sa s posúdením tejto žalobnej výhrady prvostupňovým súdom, ktorý mal za to, že spoločnosť A.A.A., s.r.o. bola aktívne legitimovaná na podanie takéhoto návrhu, a to v súlade s čl. III zmluvy o spolupráci zo dňa 24. septembra 2008 uzavretej s mestom Košice, keďže práve na základe tohto článku mohla vykonávať všetky právne úkony uvedené v citovanom článku, a teda aj vyvlastňovať nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu vo vlastnom mene, na vlastné náklady, za vopred dohodnutých podmienok, s následným vykonaním prevodu vyvlastnených pozemkov do vlastníctva mesta Košice a preto doloženie plnomocenstiev až v odvolacom konaní nepovažoval za vadu konania, majúcu za následok nepreskúmateľnosť či nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Nestotožniac sa tiež s konštatovaním prvostupňového súdu (str. 13) poukazujúcim na to, že ak je možné vyvlastňovať osobitne pre účely správy miestnych komunikácií, tak je možné vyvlastňovať osobitne aj za účelom ich výstavby uviedol, že toto konštatovanie je potrebné chápať v kontexte vyššie uvedených odsekov tak, že oba sledované účely musia byť bezprostredne dané v osobe navrhovateľa vyvlastnenia, ktorou môže byť iba obec. Skutočnosť, že spoločnosť A.A.A., s.r.o. nemôže byť navrhovateľom vyvlastňovacieho konania a nemôže vo vlastnom mene vyvlastniť nehnuteľnosti

zdôvodnil aj ustanoveniami stavebného zákona (§ 112 ods. 2) a cestného zákona (§ 2 ods. 3, § 3 ods. 2) dôvodiac tiež tým, že cestný zákon neobsahuje ustanovenia umožňujúce obstaranie výstavby miestnych komunikácií dodávateľským spôsobom, ako je to v prípade obstarania výstavby diaľnic podľa § 3e predmetného zákona. **Na základe vyššie uvedených dôvodov mal za to, že v konkrétnom prípade mohlo byť iba Mesto Košice aktívne legitimované na podanie návrhu na vyvlastnenie doplniac zároveň, že Mesto Košice nemohlo na tento úkon nikoho splnomocniť, či už písomným plnomocenstvom, plnomocenstvom spísaným do zápisnice alebo nejakou zmluvou.**

Vo vzťahu k namietanému porušeniu povinnosti ustanovenej v § 113 ods. 1 stavebného zákona správnym orgánom nesúhlasil s odôvodnením prvostupňového súdu, ktorým sa tento pokúsil zhojiť závažné pochybenie správneho orgánu argumentáciou, že nehnuteľnosti na adrese B.I., zapísané na LV č. X., k. ú. I. sú vo vlastníctve žalobcu a dokonca jeho konatelia majú v uvedenej nehnuteľnosti trvalý pobyt dôvodiac tým, že skutočnosť, že návrh na začatie vyvlastňovacieho konania spolu s predvolaním na ústne pojednávanie bol doručený na adresu nehnuteľnosti, ktorá je v jeho vlastníctve, **je z pohľadu doručovania právne irelevantná.** V tejto súvislosti uviedol, že vlastní niekoľko nehnuteľností na území Slovenskej republiky a ak by názor krajského súdu bol správny, tak akékoľvek doručenie písomnosti, jemu určenej na adresu niektorej nehnuteľnosti, napr. na adresu D., by vykazovalo známku doručenia, čo však nie je v súlade s ustanoveniami správneho poriadku upravujúcimi doručovanie písomnosti právnickým osobám. Rovnako uviedol, že trvalý pobyt jeho konateľov, ktorí v čase doručovania písomnosti neboli prítomní, v nehnuteľnosti, kde bola písomnosť doručovaná, je z pohľadu doručovania právnickým osobám taktiež právne irelevantný a to z dôvodu, že pri doručovaní písomnosti právnickým osobám má podstatný význam adresa, na ktorú sa písomnosť doručuje, pričom správny poriadok upravuje tri možnosti doručovania písomností právnickým osobám **a to na adresu, ktorú právnická osoba uviedla, ďalej na adresu, ktorá je správne orgánu známa alebo sa doručuje na adresu jej sídla uvedenú v obchodnom registri alebo inom registri, ak nie je v obchodnom registri zapísaná.** Poukázal na to, že spoločnosť A.A.A., s.r.o. vo svojom návrhu na vyvlastnenie zo dňa 22. apríla 2009 **uviedla správnu adresu jeho sídla – S., čo znamená, že správne orgánu muselo byť známe, aj z tohto návrhu na vyvlastnenie, kde má doručovať jeho písomnosti.** Namietajúc, že mu nikdy nebolo doručené oznámenie o začatí vyvlastňovacieho konania a o nariadení ústneho pojednávania, čím mu bolo znemožnené zúčastniť sa na ústnom pojednávaní a vzniesť námietky poukázal na to, že ak správny orgán doručil oznámenie o začatí vyvlastňovacieho konania a o nariadení ústneho pojednávania aj jeho právne zástupcovi JUDr. Ing. L. N., je táto skutočnosť

z pohľadu následkov doručovania týchto písomností právne irelevantná, keďže advokát nebol účastníkom konania a ani on ani jeho právny zástupca sa **nepreukázali v čase začatia vyvlastňovacieho konania, t.j. 22. apríla 2009, resp. v čase podania oznámenia o začatí vyvlastňovacieho konania a o termíne ústneho pojednávania na poštovú prepravu t.j. 23. apríla 2009** správneho orgánu písomným plnomocenstvom preukazujúcim, že právny zástupca JUDr. Ing. Ľ. N. ho v správnom konaní zastupuje (§ 17 ods. 1 a 3 správneho poriadku), ktorá skutočnosť znamená, že s JUDr. Ing. Ľ. N. v inkriminovanom čase nemohli jednat ako s jeho právnym zástupcom. Prvostupňovému súdu vytýkal ďalej vyhodnotenie jeho žalobnej námietky, ktorou poukazoval na to, že plnomocenstvo jeho právneho zástupcu bolo v čase prevzatia oznámenia o začatí vyvlastňovacieho konania obmedzené, ktorá skutočnosť vyplýva z listu zo dňa 15. mája 2009 prvostupňovému správneho orgánu doručenému dňa 18. mája 2009, ktorú posúdil ako nedôvodnú, keďže mal za to, že právny zástupca plnomocenstvo obmedzené nemal. V tejto súvislosti zastával názor, že keďže, ako už bolo uvedené vyššie, nepreukázal správneho orgánu, že ho bude vo vyvlastňovacom konaní zastupovať právny zástupca JUDr. Ing. Ľ. N., nemusel mu ani oznamovať, že plnomocenstvo jeho advokáta bolo v mesiaci apríl 2009 až 14. máj 2009 obmedzené v tom smere, že ho **JUDr. Ing. Ľ. N. nemôže zastupovať vo vyvlastňovacom konaní, takže nemohol preberať ani písomnosti týkajúce sa vyvlastňovacieho konania.**

Vo vzťahu k posúdeniu v poradí tretej žalobnej námietky, ktorou vytýkal Krajskému stavebnému úradu v Košiciach, že **mal v zmysle § 29 ods. 1 správneho poriadku prerušiť vyvlastňovacie konanie, a to za účelom predloženia plnomocenstva spoločnosťou A.A.A., s.r.o. svedčiaceho o tom, že môže byť navrhovateľom vyvlastňovacieho konania, keďže k dispozícii toto plnomocenstvo ani zmluvu o spolupráci zo dňa 24. septembra 2008 nemal,** na ktorú skutočnosť správne žalovaný správny orgán upozornil, prvostupňovým súdom, ktorý odôvodnil svoj právny názor k danej problematike tým, že správny poriadok **nepozná inštitút odročenia pojednávania a preto mal za to, že žalobca len nevyužil svoje subjektívne právo zúčastniť sa ústneho pojednávania a týmto svojím nekonaním neutrpel ujmu.** Žalobca upriamil pozornosť na to, že **až po predložení plnomocenstva (ktoré bolo predložené až v odvolacom konaní) mohol prvostupňový správny orgán konať so spoločnosťou A.A.A., s.r.o. ako s navrhovateľom vyvlastňovacieho konania.** Uviedol, že keďže tak prvostupňový správny orgán neurobil a konal aj na základe neúplného návrhu na vyvlastnenie, rozhodujúc o vyvlastnení bez jeho účasti, na základe nesprávnych právnych záverov uvedených v prvostupňovom rozhodnutí, spôsobil tak nezákonný právny stav pretrvávajúci dodnes, pričom nesprávnym vyhodnotením jeho žiadosti zo dňa 15. mája 2009 mu odňal možnosť zúčastniť sa na ústnom pojednávaní a vzniesť

na ňom námietky zastávajúc názor, že na základe predmetnej žiadosti mal prvostupňový správny orgán správne konanie za účelom obstarania potrebných dokladov pre rozhodnutie prerušiť.

Nesúhlasiac ďalej s názorom prvostupňového súdu, že **pri posudzovaní primeranosti náhrady za vyvlastnené pozemky určenej krajským stavebným úradom (4. žalobná námietka), nedošlo zo strany prvostupňového správneho orgánu k porušeniu povinností ustanovených v § 3 ods. 3 a 4 správneho poriadku**, ale práve naopak svoju povinnosť porušil žalobca tým, že správne orgánu nepredložil znalecký posudok č. 12/2009 zo dňa 8. apríla 2009, ktorým preukazoval skutočnosť niekoľkonásobne vyššej ceny vyvlastnených nehnuteľností o cca jeden milión EUR **uviedol**, že za účelom odstránenia rozporov a v súlade s povinnosťami správneho orgánu upravenými v citovaných ustanoveniach správneho poriadku, **bolo povinnosťou žalovaného správneho orgánu ho vyzvať na dodatočné predloženie ním uvedeného znaleckého posudku a to najmä z hľadiska zachovania princípu rovnoprávneho postavenia účastníkov správneho konania, keď prerušil odvolacie konanie za účelom doplnenia podkladov spoločnosťou A.A.A., s.r.o..**

Namietal ďalej nesprávne posúdenie jeho žalobnej námietky vytykajúcej neúplnosť návrhu spoločnosti A.A.A., s.r.o. na vyvlastnenie a to s poukazom na ustanovenie § 112 ods. 4 stavebného zákona v spojení s § 30 vyhlášky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, pričom bez bližšej špecifikácie jej nesprávneho posúdenia prvostupňovým súdom, opakovane namietal jej posúdenie žalovaným správnym orgánom. V tejto súvislosti poukázal na to, že mu výzva na uzavretie dohody **bola doručená len na vedomie** a krajský stavebný úrad nepožadoval od navrhovateľa odstránenie nedostatkov návrhu na vyvlastnenie.

Záverom súladne so žalobnou námietkou (žalobná námietka č. 6) uviedol, že spoločnosť A.A.A., s.r.o. zatajila korešpondenciu vedenú medzi ním a touto spoločnosťou, smerujúcu k uzavretiu dohody. Poukázal na to, že dňa 16. marca 2009 bol spoločnosti A.A.A., s.r.o. doručený list, ktorým jeho právny zástupca oznamoval tejto spoločnosti, že vyvíja činnosť smerujúcu k dohode, avšak mal za to, že spoločnosť A.A.A., s.r.o. **len formálne zaslala výzvu na uzavretie dohody, aby získala podklady pre začatie vyvlastňovacieho konania** zopakujúc skutočnosť, že prvostupňový správny orgán tým, že mu vzal možnosť zúčastniť sa ústneho pojednávania, odňal mu možnosť dohodnúť sa so spoločnosťou A.A.A., s.r.o. na ústnom pojednávaní.

Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného Ministerstva výstavby

a regionálneho rozvoja SR sp. zn. 2009-15155/65815-8:530/Ka zo dňa 10. decembra 2009, ako aj rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Košiciach č. 2009/00665 zo dňa 27. mája 2009 a vráti vec príslušnému správne orgánu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania, ktoré v priebehu konania vyčíslil v sume vo výške 2.257,38 €, ktorú podrobne špecifikoval.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že žalobca vo svojom odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti a z uvedeného dôvodu, trvajúc na svojom vyjadrení k žalobe, nepovažoval za potrebné sa opätovne k danej veci vyjadrovať. Navrhol preto odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdiť.

Mesto Košice vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedlo, že prvostupňový súd v intenciách uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/230/2010 zo dňa 15. decembra 2010 úplne zistil skutkový stav veci a vysporiadal sa so všetkými vznesenými námietkami a navrhnutými dôkazmi potrebnými na zistenie rozhodujúcich skutočností a dospel k správnym skutkovým zisteniam. Konštatujúc, že žalobca v odvolaní nepoukázal na žiadne relevantné skutočnosti, ktorý by mohli byť dôvodom vydania iného rozhodnutia vo veci zdôraznil, že v konečnom dôsledku ide o opakované obsahovo totožné námietky, ktoré už boli predmetom prejednávania v konaní pred prvostupňovým správnym orgánom, žalovaným a prvostupňovým súdom, pričom boli správne vyhodnotené ako nedôvodné. Z uvedeného dôvodu navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Zároveň navrhol, aby odvolací súd žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je opodstatnené. K tomuto záveru dospel z dôvodu zistenia závažných procesných pochybení v konaní pred správnymi orgánmi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol následne po predchádzajúcom zrušení rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/35/2010-166 zo dňa 27. mája 2010 a vrátenia veci prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Dôvodom zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci prvostupňovému súdu bolo zistenie odvolacieho súdu, že prvostupňový súd tým, že komplexne nepreskúmal žalobcove procesné i hmotné námietky nepostupoval v posudzovanej veci dôsledne, pričom vyslovil, že týmto

postupom bolo porušené žalobcove právo na spravodlivý a riadny súdny proces, právo domáhať sa zákonom stanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, ako aj zásada spravodlivého procesu podľa čl. 46 ods. 1 čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd.

V správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Úlohou krajského súdu bolo postupom podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť horeoznačeného rozhodnutia žalovaného, ktorým ako odvolací orgán potvrdil rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Košiciach, odboru štátnej stavebnej správy č. 2009/00665 zo dňa 27. mája 2009, **ktorým podľa § 108 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. vyvlastnil v prospech navrhovateľa A.A.A., spol. s r.o. na účel uskutočnenia stavby „Nákupno-zábavné centrum A.A.A., časť E2 – vonkajšie inžinierske objekty, SO 200 Komunikácie, dopravné riešenie“**, horeoznačené nehnuteľnosti **vo vlastníctve spoločnosti R., s.r.o., I.B.**, IČO: X. (v Obchodnom registri je sídlo spoločnosti uvedené – S.; Oddiel Sro, Vložka číslo: 29088/B) v podieli 1/1.

Na tomto mieste odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že ***vyvlastnenie predstavuje výnimočný inštitút***, ktorého podstatou je povinnosť vlastníka strpieť určité opatrenia, vrátane zániku vlastníckeho práva. Vzhľadom na túto skutočnosť, je úplne namieste, že takéto zásahy sú regulované predpismi najvyššej právnej sily.

Podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.

Vyvlastnenie predstavuje najzávažnejší zásah do vlastníckeho práva. Preto ako krajné opatrenie možno podľa § 128 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyvlastniť, ak účel nemožno dosiahnuť inak, a to na základe zákona, len na tento účel a za náhradu.

Možnosti vyvlastnenia sú všeobecne limitované ustanovením článku 11 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd - v zmysle ktorého je vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva možné vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za náhradu - a ustanovením § 128 ods. 2 Občianskeho zákonníka v podstate zhodne, keď Listina a uvedený zákon stanovujú, že vyvlastnenie je možné **vo verejnom záujme a za náhradu**.

Vyvlastnenie má za následok zmenu vlastníckeho práva na základe správneho rozhodnutia vydaného v správnom konaní (zák. č. 71/1967 Zb.) podľa osobitných predpisov. Najrozsiahlejšia úprava vyvlastnenia vecí a obmedzenia vlastníckeho práva je zakotvená v zákone č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov a vo vykonávacích predpisoch k tomuto zákonu.

Podľa ustanovenia § 108 ods. 1 stavebného zákona pozemky, stavby a práva k nim, potrebné na uskutočnenie stavieb alebo opatrení vo verejnom záujme, uvedené v odseku 2/ možno vyvlastniť alebo vlastnícke práva k pozemkom a stavbám možno obmedziť rozhodnutím stavebného úradu.

Podľa ustanovenia § 108 ods. 2 písm. f/ stavebného zákona vyvlastniť možno len vo verejnom záujme **na výstavbu a správu diaľnic**, ciest a miestnych komunikácií, vrátane zriadenia ich ochranných pásiem podľa osobitných predpisov.

Podľa ustanovenia § 113 ods. 1 stavebného zákona na prerokovanie návrhu na vyvlastnenie nariadi stavebný úrad ústne pojednávanie.

Podľa ustanovenia § 113 ods. 3 stavebného zákona námietky proti vyvlastneniu musia účastníci konania uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní. Na námietky uplatnené neskoršie a na námietky, ktoré boli v územnom konaní zamietnuté alebo ktoré mohol účastník uplatniť v územnom konaní podľa tohto zákona, sa neprihliada. Na túto skutočnosť sa musia účastníci konania výslovne upozorniť.

Vyvlastňovacie konanie pritom predstavuje samostatné konanie, na ktoré sa napriek niektorým špecifikám vzťahuje správny poriadok.

Vzťah stavebného zákona k správnomu poriadku je upravený v ustanovení § 140, v zmysle ktorého, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Vzhľadom na skutočnosť, že priebeh ústneho pojednávania pred stavebným úradom stavebný zákon v podrobnostiach nerieši, v zmysle

citovaného ustanovenia § 140 stavebného zákona aj tu je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia správneho poriadku. Odvolací súd v tomto smere konštatuje, že dôsledné uplatňovanie koncentračnej zásady nemôže byť na úkor účastníkov konania za stavu, keď vo vzťahu k nim neboli dodržané základné zásady správneho konania.

Najdôležitejšie zásady správneho konania sú vymedzené v jeho ustanoveniach § 3 a § 4 nasledovne.

1. zásada zákonnosti

Podľa ust. § 3 ods. 1 správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

2. zásada súčinnosti správneho orgánu s osobami uvedenými v tomto odseku

Podľa ust. § 3 ods. 2 správne orgány ***sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania***, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, ***a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia a uplatniť svoje návrhy***. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

3. zásada rýchlosti, zásada hospodárnosti konania a zásada zmierného vybavenia vecí

Podľa ust. § 3 ods. 3 správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu vecí. Ak to povaha vecí pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

4. zásada materiálnej pravdy

Podľa ust. § 3 ods. 4 rozhodnutie správnych orgánov musí vždy vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí. Správne orgány dbajú na to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

5. zásada spolupráce (súčinnosti) účastníkov konania

Podľa ust. § 4 ods. 1 účastníci konania spolupracujú so správnymi orgánmi v priebehu celého konania.

6. zásada procesnej rovnosti účastníkov konania

Podľa § 4 ods. 2 veta prvá, všetci účastníci majú v konaní rovnaké procesné práva a povinnosti.

Podľa ust. § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Nie je pritom viazaný len návrhmi účastníkov konania.

V posudzovanej veci podľa názoru odvolacieho súdu – s poukazom na obsah žaloby ako aj odvolania žalobcu – bolo potrebné prioritne sa zaoberať otázkou, **či procesný postup správnych orgánov v posudzovanej veci vo vzťahu k žalobcovi bol v súlade so zákonom.**

Z podkladov súdneho spisu vrátane administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu vyplývajú nasledujúce skutočnosti.

Dňa **22.4.2009** bol na Krajskom stavebnom úrade Košice podaný návrh na vyvlastnenie pozemkov a stavieb pre účel umiestnenia stavby „Nákupno-zábavné centrum A.A.A., časť E2 – vonkajšie objekty, SO 200 **Komunikácie, dopravné riešenie**“. Z obsahu návrhu nesporne vyplýva, že tento návrh bol podaný právnickou osobou A.A.A., spol. s r.o., ktorá ako navrhovateľ navrhla, aby stavebný úrad vydal rozhodnutie o vyvlastnení podľa § 108 ods. 2 písm. f/ stavebného zákona, na základe ktorého navrhovateľ nadobudne vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré označil.

Je nespornou skutočnosťou, že navrhovateľ podal návrh na vyvlastnenie podľa § 108 ods. 2 písm. f/ stavebného zákona **vo vlastnom mene vo vlastný prospech**, keďže z obsahu návrhu je nepochybné, že žiadal nadobudnutie výlučného vlastníckeho práva pre seba. Ako účel vyvlastnenia jednoznačne uviedol **výstavbu komunikácií, a to výlučne vo verejnom záujme**. Treba zdôrazniť, že z uvedeného návrhu nevyplýva, že by bol na jeho podanie niekým splnomocnený, resp. že by jeho splnomocnenie na podanie vyvlastňovacieho návrhu malo podklad v nejakej inej skutočnosti, resp. ani žiadne splnomocnenie k podanému návrhu nepripojil.

Podľa ustanovenia § 108 ods. 2 písm. f/ stavebného zákona vyvlastniť možno len vo verejnom záujme **na výstavbu a správu diaľnic**, ciest a miestnych komunikácií, vrátane zriadenia ich ochranných pásiem podľa osobitných predpisov.

Z uvedeného návrhu ďalej vyplýva, že ako vlastníka nehnuteľností, ktoré žiadal vyvlastniť označil žalobcu, t.j. **R., s.r.o.**, IČO: X. **so sídlom S.**

Napriek skutočnosti, že ***k návrhu na vyvlastnenie neboli pripojené žiadne doklady preukazujúce oprávnenie navrhovateľa návrh podať***, Krajský stavebný úrad v Košiciach, ako vecne a miestne príslušný stavebný úrad podľa ust. § 4 písm. b/ bod 8 zák. č. 608/2003 Z.z. v spojení s ust. § 117a stavebného zákona oznámením z 23.4.2009 oznámil začatie vyvlastňovacieho konania a zároveň nariadil na prerokovanie návrhu ústne pojednávanie na deň 19.5.2009. Uvedené oznámenie doručil:

- žalobcovi na nesprávnu adresu, napriek tomu, že v návrhu na vyvlastnenie bola adresa jeho sídla riadne uvedená,
- JUDr. Ing. Ľ. N., advokátovi, bez toho, aby bola založená jeho plná moc v spise, resp. bez jej vyžiadania, pričom vychádzal len z údajov uvedených v návrhu na vyvlastnenie.

JUDr. Ing. Ľ. N. reagoval predložením plnej moci – išlo o generálne plnomocenstvo z 15.1.2009, ktoré bolo obnovené v celom rozsahu týmto dňom pričom v čase začatia vyvlastňovacieho konania ešte nebol podľa podkladov splnomocnený, o skutočnosti ktorej predložil obmedzujúce plnomocnenstvá a zároveň predložil písomné námietky v mene žalobcu, v rámci ktorých žiadal o odročenie ústneho pojednávania do času, keď sa ***rozhodne o námietke, či navrhovateľ môže byť navrhovateľom predmetného vyvlastňovacieho konania.***

Stavebný úrad však námietky ponechal bez povšimnutia, vo veci konal a 27.5.2009 vydal rozhodnutie, ktorým návrhu na vyvlastnenie v plnom rozsahu vyhovel.

Priebeh odvolacieho konania svedčí o tom, že námietky JUDr. Ing. Ľ. N. - že v danej veci neboli na základe dovtedy zadovážených podkladov splnené podmienky pre vyvlastnenie - boli opodstatnené, pretože odvolací orgán konanie vo veci rozhodnutím z 29.9.2009 prerušil a vyzval navrhovateľa, aby doplnil doklady preukazujúce jeho oprávnenie podať návrh na vyvlastnenie.

Je pravdou, že účastníci v priebehu správneho konania majú povinnosť so správnymi orgánmi spolupracovať, a teda aj produkovať dôkazy na podporu svojich tvrdení, avšak vzhľadom na okolnosti prípadu – za stavu, keď konanie v posudzovanej veci bolo žalovaným správnym orgánom prerušené, a to v podstate za účelom preukázania splnenia podmienok na začatie vyvlastňovacieho konania – podľa názoru odvolacieho súdu námietka žalobcu, ktorý namietal, prečo nebol vyzvaný v tomto štádiu konania na predloženie ním označeného znaleckého posudku, je plne opodstatnená.

Z podkladov administratívneho spisu žalovaného vrátane spisu prvostupňového správneho orgánu je zrejmé, že tieto správne orgány na námietky žalobcu nereagovali.

Podľa názoru odvolacieho súdu v posudzovanej veci v konaní pred správnymi orgánmi oboch stupňov bolo porušené jedno zo základných pravidiel správneho konania vymedzené v § 3 ods. 2 Správneho poriadku, v zmysle ktorého *správne orgány sú povinné postupovať v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania*, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, *a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia a uplatniť svoje návrhy*. Podľa názoru odvolacieho súdu, vo veci zároveň existujú dôvodné pochybnosti ohľadne *doručovania oznámenia o začatí vyvlastňovacieho konania a o nariadení ústneho pojednávania žalobcovi*, ktorému bolo toto oznámenie doručované na nesprávnu adresu, pričom správnomu orgánu sídlo žalobcu muselo byť známe aj zo samotného návrhu na vyvlastnenie, kde ju navrhovateľ uviedol. Odvolací súd prisvedčil žalobcovi v tom, že uvedeným postupom mu bola znemožnená účasť na ústnom pojednávaní. Odôvodnené pochybnosti boli zistené aj ohľadne *doručovania oznámenia o začatí vyvlastňovacieho konania a o nariadení ústneho pojednávania* **JUDr. Ing. N.**, pretože v čase začatia vyvlastňovacieho konania, t.j. 22.4.2009, žalobca neoznámil a ani advokát sa nepreukázal vyvlastňovaciemu orgánu písomným plnomocenstvom, že zastupuje žalobcu. Ako už bol vyššie uvedené, vyvlastňovacie konanie predstavuje samostatné návrhové konanie, v rámci ktorého je potrebné osobitne skúmať, či je účastník konania právne zastúpený, ktorá skutočnosť musí jednoznačne vyplývať z predloženej plnej moci pre účely tohto konania.

Za tohto stavu vo veci, keď v konaní pred správnym orgánom bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, odvolací súd rozhodol tak, že napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 OSP zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, vrátane prvostupňového rozhodnutia, zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Výsledok hlasovania senátu bol jednomyselný.

O trovách konania, odvolacieho ako aj prvostupňového, rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP tak, že v súdnom konaní úspešnému žalobcovi priznal právo na ich náhradu. Žalobca si podaním doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 13. septembra 2011 vyčíslil náhradu trov konania v celkovej výške 2.257,38 €. Najvyšší súd Slovenskej republiky nesúladne s návrhom, priznal žalobcovi náhradu trov konania v celkovej výške **2.105,06 €**.

Priznané trovy konania pozostávajú z odmeny advokáta za úkony právnej služby vykonané v roku 2010 [tarifa na 1 úkon právnej služby v súlade s § 11 ods. 1 písm. c) Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“) predstavovala v roku 2010 sumu 55,49 €], a to za: **prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu vo veci samej (žaloba), návrh na odklad vykonateľnosti rozhodnutia** (1/2 z tarifnej odmeny), **účasť na pojednávaní dňa 27.4.2010** (1/2 z tarifnej odmeny), **účasť na pojednávaní dňa 27.5.2010** (1/2 z tarifnej odmeny), **odvolanie** proti rozsudku krajského súdu, t.j. **odmena spolu 249,69 €**. Odvolací súd nepriznal žalobcovi odmenu za ďalšie porady konané po odročených pojednávaniach v celkovej výške 64,74 €, nakoľko má za to, že sa nejedná o trovy potrebné na účelné uplatňovanie jeho práva. Náhradu hotových výdavkov za rok 2010 priznal odvolací súd žalobcovi rovnako nesúladne s jeho návrhom vo výške **1.172,68 €** (rozdiel medzi uplatnenou a priznanou sumou predstavujúci sumu 14,42 € pozostáva z dvoch nepriznaných režijných paušálov uplatnených žalobcom k ďalším poradám); priznaná náhrada hotových výdavkov pozostáva z **režijného paušálu** á 7,21 € x6, **súdneho poplatku** za podanie návrhu vo veci samej v sume 66 €, **súdneho poplatku** za podanie odvolania v sume 66 €, z **náhrady** za používanie cestného motorového vozidla [0,183 € za 1 km na trase Košice – Bratislava a späť dňa **27.4.2010** x808 km] v sume 147,86 €, z náhrady za spotrebované **pohonné hmoty** [6,1 l/100 km, cena benzínu Natural 95: 1,258 € (ŠÚ SR) x808 km (Košice – Bratislava a späť)] v sume 62 €, z náhrady **za čas** strávený cestou do miesta, ktoré nie je sídlom advokáta [Košice – Bratislava dňa 27.4.2010, náhrada za jednu polhodinu 12,02 € x24 polhodín] v sume 288,48 €, z náhrady za používanie cestného motorového vozidla [0,183 € za 1 km na trase Košice – Bratislava a späť dňa **27.5.2010** x808 km] v sume 147,86 €, z **náhrady za spotrebované pohonné hmoty** [6,1 l/100 km, cena benzínu Natural 95: 1,273 € (ŠÚ SR) x808 km (Košice – Bratislava a späť)] v sume 62,74 €, z náhrady **za čas** strávený cestou do miesta, ktoré nie je sídlom advokáta [Košice – Bratislava dňa 27.4.2010, náhrada za jednu polhodinu 12,02 € x24 polhodín] spolu 288,48 €.

Ďalej priznané trovy konania pozostávajú z odmeny advokáta za úkony právnej služby vykonané v roku 2011 [tarifa na 1 úkon právnej služby v súlade s § 11 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. predstavovala v roku 2011 sumu 57 €], a to za: **účasť na pojednávaní dňa 31.3.2011** (1/2 z tarifnej odmeny) a za **odvolanie** proti rozsudku krajského súdu, t.j. **odmena spolu 85,50 €**. Z rovnakého dôvodu, ako v prípade uplatnených odmien za ďalšie porady v roku 2010, odvolací súd nepriznal žalobcovi odmenu za ďalšiu poradú uskutočnenú v roku 2011 vo výške 38 €. Náhradu hotových výdavkov za rok 2011 priznal odvolací súd v rozpore s návrhom žalobcu vo výške **597,19 €** (rozdiel predstavuje nepriznaný režijný paušál vo výške 7,41 € vzťahujúci sa k ďalšej

porade); priznaná náhrada hotových výdavkov pozostáva z *režijného paušálu* á 7,41 € x2, *súdneho poplatku* za podanie odvolania v sume 66 €, z náhrady za používanie cestného motorového vozidla [0,183 € za 1 km na trase Košice – Bratislava a späť dňa **31.3.2011** x808 km] v sume 147,86 €, z náhrady za spotrebované pohonné hmoty [6,1 l/100 km, cena benzínu Natural 95: 1,463 € (ŠÚ SR) x808 km (Košice – Bratislava a späť)] v sume 72,11 €, z náhrady za čas strávený cestou do miesta, ktoré nie je sídlom advokáta [Košice – Bratislava dňa 31.3.2011, náhrada za jednu polhodinu 12,35 € x24 polhodín] v sume 296,40 €.

Trovy konania v sume 2.105,06 € je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu (§ 149 ods. 1 OSP) vedený v T., a.s., číslo účtu: X., do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 7. septembra 2011

**JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth